

О. М. Войтюк

Качин

КАЧИН – село Камінь-Каширського району [Волинської області](#). Качин. сільс. раді підпорядк. села Олександрія та Ставище. Знаходиться на березі однойм. озера, за 120 км від обл. центру, за 27 км від райцентру та за 7 км від залізнич. ст. Сошичне. Площа 6,1 км². Насел. 910 осіб (2001), переважно українці. Вперше згадується в писем. джерелах у серед. 16 ст. Тоді село належало родині Гуревичів. За нар. переказами, його назву пов'язують з качками, яких колись багато водилося на місц. озері. За умовами Люблін. унії 1569, К. увійшов до складу Польщі. Жит. брали участь у Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. Після 3-го поділу Польщі 1795 село відійшло до Рос. імперії. Побл. К. тривалий час був один із гончар. осередків на Волині. За Ризьким мирним договором 1921, К. знову увійшов до Польщі. Від 1939 – у складі УРСР. Від червня 1941 до квітня 1944 – під нім.-фашист. окупацією. Діяли партизан. загони під командуванням М. Коніщука, А. Бринського й О. Федорова. До серед. 1950-х рр. вели збройну боротьбу загони ОУН–УПА. 1961 у селі знайдено глиняний горщик, який уміщував велику кількість унікал. сріб. жін. прикрас і металевих елементів кінського лаштунку (поч. 5 ст.; див. [Качинський скарб](#)). Наприкінці 1960-х рр. мешкало бл. 1,3 тис. осіб. 1991 село віднесено до зони гарантов. добровіл. відселення (3-я категорія) постраждалих унаслідок аварії на ЧАЕС. Нині у К. – заг.-осв. школа; Будинок культури, б-ка; фельдшер.-акушер. пункт. Реліг. громади: УПЦ МП, християн віри євангельської. Є пам'ятка архітектури заг.-держ. значення – церква Успіння Пресвятої Богородиці, побудована 1589 на кошти місц. поміщика Баковецького. У остан. чв. 19 ст. її тричі ремонтували: 1875, 1884 і 1885. У 1971 відновлено гонтове покриття даху і завершення, окремі конструкції перекриття, замінені дверні та віконні заповнення. Храм має форму корабля з трьома куполами, з подовженим у плані по прокол. осі бабинцем, зруб якого однієї висоти з нефом, а сх. частина нижча та менша за розміром. Бабинець в інтер'єрі має плоске перекриття. Збереглися живопис і різьблення 17–18 ст., архаїч. форми першоначал. шатрове перекриття над апсидою і центр. зрубом. 1992 у селі створ. місц. значення Качин. ландшафт. заказник заг. пл. 64 га, до якого входять озеро льодовик. походження (пл. 41 га, глиб. 4 м); болото з покладами торфу, частково сфагнового типу; півострів, де зростають тополі, та прибережна смуга озера, на якій ростуть біла та жовта акації, різні види чагарників, різнотрав'я. Качинці відомі серед поліщуків Волині тим, що здавна вирощували багато картоплі.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Качин / О. М. Войтюк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-11385>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).